

Motion till riksdagen 2013/14:Kr267

av **Helén Pettersson i Umeå (S)**

Slå vakt om det fria och frivilliga inom folkbildningen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att slå vakt om det fria och frivilliga inom folkbildningen.

Motivering

I regeringens förslag till budget för 2014 så har man valt att öronmärka 30 miljoner kronor i de befintliga folkbildningsanslagen för läsfrämjande åtgärder. Detta kallar man en "satsning", vilket knappast är rättvisande, då stora insatser för den läsfrämjande verksamheten görs redan idag inom de olika studieförbunden i Sverige. Idag finns verksamheter såsom berättande, läxläsning, bok- och läsombud, poesi, författarföreläsningar, spoken word, föräldragrupper, låtskrivande, läse- och skrivarcirklar och språk för nyanlända för att nämna en del av dem. Det tillkommer med andra ord inte mer pengar för läsfrämjande i och med denna åtgärd, snarare tvärtom.

Genom regeringens förslag kommer en del av de pengar som idag går till verksamhet istället att gå till administration och redovisning av den nya öronmärkningen.

Satsningar på läsfrämjande verksamhet är absolut nödvändigt i vårt land idag, det råder det ingen tvekan om. Men att göra det på detta sätt är mycket olyckligt, dels för att det slår in öppna dörrar – verksamheten finns redan – , dels för att det går åt pengar till onödig administration.

Det finns även en annan aspekt av detta förslag som är nog så viktigt att beakta. Att börja öronmärka folkbildningsanslagen innebär i förlängningen ett hot mot det fria och frivilliga, som är en grundbult för hela folkbildningen. Trenden när det gäller kommun- och landstingsbidragen till folkbildningen är att de generella delarna minskar samtidigt som riktade bidrag ökar. Det strider inte bara mot regeringens portalskrivning, utan mot hela folkbildningens idé.

Fel! Okänt namn på

Det finns en stor risk att nya förslag kan komma som innebär att folkbildningsanslagen styckas upp i små enskilda bitar som var och en dessutom kräver nya krav på administration och redovisning. Därmed riskerar folkbildningen både att bli mindre effektiv och att mer och mer blir verksamhet som styrs av de områden som andra pekar ut åt den än att stå för det fria och frivilliga. Att detta inte sker kan endast säkerställas genom politiska beslut, och riksdag och regering bör därmed tydligare hålla fast vid den grundstruktur för folkbildningsanslaget som år 2006 beslutades om med bred parlamentarisk uppslutning.

Stockholm den 2 oktober 2013

Helén Pettersson i Umeå (S)